

I la primera pregunta és la que formula la il·lustre diputada María Teresa Parra, en nom del Grup Parlamentari Popular, al conseller d'economia sostenible.

Té vosté la paraula.

La senyora Parra Almiñana:

Senyor conseller, ¿quan pensa posar ordre al tema de llibertat horària en el comerç?

El senyor president:

Moltes gràcies.

Senyor conseller, quan vosté vullga.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Ordre a un desordre que, de vegades, voldríem que haguera sigut ordre, ¿no?, quan vostés estaven gestionant.

Jo, l'única cosa que vullc dir-li és que aquesta conselleria no ha tingut cap canvi de criteri respecte a la pertinença i l'abast de les zones de gran afluència turística de València i Alacant, com vosté també fa en la pregunta.

I pel que fa a la prohibició de llibertat horària –per la qual també pregunta–, hem de recordar que la política d'horaris comercials està totalment condicionada per la normativa estatal, concretament pel Reial decret llei 20/2012, del govern de l'estat.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.

Diputada.

La senyora Parra Almiñana:

Senyor conseller, els poders públics tenen l'obligació de garantir la llibre iniciativa empresarial i, per tant, també, el lliure establiment del comerç.

Jo he de dir-li que el seu intervencionisme, no tant sols en el tema de llibertat horària, amb moltes restriccions de llibertats com estem veient, és fruit d'una irresponsabilitat que els convertix a vostés no només en irresponsables sinó, també, en temeraris i greument perjudicials per a la nostra economia; per a l'ocupació; per a les inversions que volen establir-se a la Comunitat Valenciana i vostés les impeden; per al lliure comerç; i també vaig a dir-li una cosa, per al turisme, eixe sector tan important de la Comunitat Valenciana.

Li demane, per favor, que respecten les llibertats, llibertats que a mi de veres em sorprén de vosté perquè vosté i jo venim d'una comarca, de la mateixa comarca, que és una comarca d'emprenedors, feta així mateixa, en la que ens adonem que el més gran tresor que tenim és la nostra gent que s'ha fet així mateixa, ens ha fet gran, i que, sense dubte, tant vosté com jo que hem sigut alcaldes de municipis emprenedors sabem que és la iniciativa privada qui és la que genera riquesa, ocupació i benestar.

I, per això, els demane que deixen d'atacar, deixen d'atacar la iniciativa privada, a les inversions que volen vindre, miren pels valencians i per l'ocupació que generen, i miren-los com el que són: els millors aliats que tenim. Deixen, de veritat, d'agredir-los perquè greu favor ens fa a la nostra comunitat.

Mire, deixen-se de batalletes, deixen-se d'agredir-se vostés mateixos en Twitter, i si jo he tancat i vostés obrin, i si jo he fet i jo he deixat de fer, i ara dic una cosa i demà dic una altra. De veres, siguen un poc més seriosos.

«La reapertura de Maissonave devuelve la vida comercial al centro tras cuatro meses de cierre.» ¿Vosté sap qui és el responsable d'eixe tancament? ¿Són vostés! ¿Són vostés els responsables!

Mire, pel que li dia jo del sector turístic: «Alicante recibirá nueve mil turistas en otoño», «València, enguany, espera 400.000 creueristes.» ¿I sap el que li diu el seu partit? ¿Sap el que li diu? Que los domingos no son para comprar, que se vayan a Andorra, que eso es Andorra.

¿Vosté creu que és seriós que als turistes, milers i milers de turistes que vénen a la Comunitat Valenciana se'ls diga que Andorra és per a comprar i no la Comunitat Valenciana? ¿A vosté li pareix seriós? ¿Li pareix seriós que Joan Ribó diga que «los domingos son para ir a misa»? ¿això li pareix seriós?, que no són per a comprar. (Veus) Si això ho aplega a dir algú del Partit Popular jo no sé què és el que haveren dit vostés i amb raó, ¿eh? (veus), no sé el que haveren dit vostés i amb raó.

Mire, senyor Climent, ¿qui són vostés per a dir-mos on hem d'anar els diumenges, què hem de fer els diumenges? ¿Què s'han pensat que són vostés per a dir on hem de portar als nostres xiquets i quan hem o no de comprar i on hem de comprar? És que, ¿qui s'han pensat vostés que són? De veres.

El Partit Popular aspirem a una obertura total, a un alliberament total de l'horari i volem implantar una política peculiar i singular per a cada municipi. Cada municipi és diferent, cada municipi té la seua singularitat i no poden implantar unes normes homogènies per a tots perquè tots els pobles no són igual.

De veres, aparquen d'una volta el seu nefast intervencionisme, senyor Climent, i pose's al costat dels que creuen en la llibertat, en la llibre iniciativa, en el llibre comerç i respecten, per favor, les llibertats.

Diguen sí a les llibertats de la Comunitat Valenciana i diguen sí a la llibertat de tots els valencians.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, il·lustre diputada.

Conseller.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Anem a vore.

La veritat és que la seua llibertat o com l'entenen vostés, ¿no?, perquè del que es tracta és de generar confiança, de treballar amb rigor i que n'hi haja seguretat jurídica, cosa que vostés haurien d'analitzar què han fet en este tema concretament.

A més a més, vosté fa un *totum revolutum* perquè fa una pregunta per a parlar concretament dels horaris comercials i, aleshores, vosté parla, fins i tot, de si cal anar els diumenges a missa o no cal anar-hi –vullc dir–, vosté mateixa.

Jo l'única cosa que vaig a dir-li, com vosté sembla que tampoc vol que entrem en el detall del que ha passat perquè estaria molt bé que entràrem en el detall del que ha passat, simplement, simplement, amb els criteris que té la conselleria i que té el Consell des de la direcció general de comerç, simplement n'hi ha hagut un problema de procediment administratiu, i eixe problema de procediment administratiu estem solucionant-lo, i no va a haver-hi cap, cap problema.

A més a més –li ho he de dir–, hui, per exemple, ha eixit una nota de premsa amb quin és el full de ruta en el que està treballant la conselleria en el tema de les ZGAT i dels horaris comercials, i vaig a dir-li què és el que diu, diu: «Com objectiu únic atorgar als horaris comercials una solució consensuada, global i el més permanent possible en el temps», cosa que vostés no han fet.

A més a més, he de dir-li que la llei estatal obliga a concedir –i estatal!–, a concedir a Alacant i València zones de gran afluència turística. Per a complir aquesta normativa l'acord a València és total, gràcies al Consell Local de Comerç. N'hi ha capacitat de diàleg, n'hi ha capacitat de consensuar, i en la ciutat de València s'ha consensuat i n'hi ha acord.

La Generalitat, una vegada l'advocacia resolga la consulta sobre l'audiència a les parts, reafirmarà el pacte original que quedarà intacte.

En aquest sentit, la conselleria, tal com hem fet aquestes darreres setmanes, continuarà respectant aquell acord que redueix a dos les zones de gran afluència turística i a un nombre determinat de festius de la resta d'àrees de València.

Pel que fa a Alacant, anem a treballar ara mateix per a arribar, igualment, a un acord per a fixar les ZGAT que més i millor satisfaga els interessos de totes les parts implicades pensant en comerç, en treballadors, en consumidors.

I per a les àrees que no són zona de gran afluència turística a tot el País Valencià anem a dir-los que l'estacionalitat sembla una solució idònia per a tots, perquè ací es tracta d'oferir als

comerciants que puguen obrir i vendre en els moments en què els usuaris més ho necessiten, i està clar que n'hi ha uns dies i unes setmanes a l'any on més es compra i es ven.

Arribarem a acords, però arribarem a acords i consensuarem allò que realment necessiten consumidors, comerços i treballadors i treballadores.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Pregunta 280, que formula la il·lustre diputada Noelia Hernández.

Quan vosté vullga.

La senyora Hernández Sánchez:

Buenas tardes, señor *conseller*.

Gracias, *senyor president*.

La internacionalización es una política clave para mejorar la competitividad de las empresas valencianas. Creo que eso es algo que tenemos todos claro. Esta estrategia permite a las empresas no solo darles mayor estabilidad ante las fluctuaciones de los ciclos económicos sino ganancias de productividad y ganancias de tamaño por este mayor volumen de ventas o mayor volumen de mercados potenciales.

El fomento de una internacionalización estable entre nuestras pymes es fundamental para conseguir la robustez de nuestro tejido productivo. Además, dentro de la internacionalización, la contratación pública internacional es quizá una de las áreas más complejas ya que requiere aprendizaje técnico por parte de las empresas; también requiere asistencia en los países de destino; requiere conocimiento de los organismos que serán los contratantes; requiere dotación de recursos humanos especializados –que no hay tantos–; además, también requiere requisitos financieros para las empresas que quieren optar a ellas.

Este medio de compra cada vez se extiende más, y no tenemos que pensar solo en organismos públicos, cada vez hay más empresas, grandes empresas que requieren las licitaciones como medio obligatorio de compra para sus proveedores.

Así que, muchas pymes que quieran acceder a mercados internacionales y que quieran venderle a grandes empresas van a necesitar hacer una oferta, hacer una contratación internacional para poder ser proveedor de esas empresas.

Estas exigencias, normalmente, son mucho más gravosas para las pymes porque tienen recursos financieros y humanos más limitados.

Sin embargo, la presencia de empresas españolas en las adjudicaciones de organismos públicos internacionales durante